

Nr 42.

Av herrar **Sandberg** och **Olofsson** i Digernäs, *om anslag till bidrag till nyodling och betesförbättring å ofullständiga jordbruk.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 1 föreslår Kungl. Maj:t till statsbidrag för budgetåret 1928—1929 till nyodling och betesförbättring å ofullständiga jordbruk ett extra reservationsanslag av 600,000 kronor, varav 150,000 kronor må användas till utlämnande av bidrag till betesförbättringar.

Som bekant beslöt riksdagen 1927, att statsbidrag utan återbetalningsskyldighet skulle under vissa villkor utgå till ovannämnda ändamål och anslog för budgetåret 1927—1928 400,000 kronor.

Den ifrågavarande formen av statsunderstöd till jordbruket torde kunna sägas — trots att den ännu är ny — vara lyckligt funnen, vilket också visas av det stora intresse, varmed den redan omfattats av jordbrukarna. För år 1928 har sålunda ansökningar inkommit om bidrag till ett belopp av omkring 1,874,000 kronor. Särskilt i Norr- och Västerbottens län har intresset av dessa statsbidrag varit mycket stort. Enligt den framställning i denna sak, som från Västerbottens läns hushållningssällskaps förvaltningsutskott ingivits till Kungl. Maj:t den 10 oktober 1927 och vari det nämnda livliga intresset för den med detta statsbidrag understödda nyodlings- och betesförbättringsverksamheten framhålles, uttryckes även den förmodan, att efterfrågan på ifrågavarande bidrag kommer att betydligt stegras under kommande år. Förvaltningsutskottet föreslår anslagets höjande till 1,000,000 kronor, varav 200,000 till betesförbättringar.

Departementschefen har nu med hänsyn till det stora belopp som begärts i bidrag för 1928 och i betraktande av den stora betydelse, som ur ekonomisk och social synpunkt, för såväl det enskilda som det allmänna, måste tillskrivas den verksamhet anslaget avser att främja, föreslagit anslagets höjande med 200,000 kronor till 600,000 kronor.

Denna höjning är visserligen tacknämlig, men dock tydligen för liten i detta fall.

Jordbrukets stödjande är för närvarande en fråga av allra största betydelse. Ekonomiskt sett torde statens medel knappast kunna användas bättre och giva större vinst än genom främjandet av odlingar och förbättringar, varigenom de svaga jordbruken göras ekonomiskt bäriga. Socialt är det av största betydelse att jordbrukarnes barn genom vidgade försörjningsmöjligheter kunna stanna kvar vid jordbruket och dess sunda liv i stället för att trängas på andra förvärvsområden och öka de arbets-

lösas skaror. Men en för lång väntan på hjälpen därtill, på grund av medelsbrist i här ifrågavarande anslag, kan i många fall äventyra det avsedda resultatet.

Trots nödvändigheten av att all möjlig sparsamhet iakttages med statens medel, synes det dock, som om det behjärtansvärda ändamål det här gäller borde väl motivera ett högre anslag än det i propositionen föreslagna.

På grund av det anförda får jag alltså hemställa:

att riksdagen må besluta att för budgetåret 1928—1929 uppföra ett extra reservationsanslag av 1,000,000 kronor att användas till bidrag till nyodling och betesförbättring å ofullständiga jordbruk, varav 200,000 kronor till betesförbättringar.

Stockholm den 16 januari 1928.

O. E. Sandberg.

Johan Olofsson.